

Realiteten er, at Auken ikke bare blæser på, han vil skære retssikkerheden for pesticid-leverandørerne ned til sokkeholderne. Når loven lægger ham hindringer i vejen for at forbyde løs, siger han, at der er noget galt med loven – man må fjerne eller svække de bestemmelser, som giver ham vanskeligheder. De bestemmelser der skal garantere retssikkerheden. For at gøre sine hensigter mere spiselige henviser han til, at det gælder vores sundhed. Folk der vil forgribe sig på retssikkerheden har altid de smukkeste motiver.

For at nå sit mål, må han have en lovændring. Folketinget er, fornuftigvis, stærkt indstillet på at sikre vores sundhed. Derfor taler han så smukt om den. Men spørgsmålet er, om tinget bør lade sig forføre til at indskrænke retssikkerheden endnu mere end 94-loven gjorde. Den omstændighed at Auken angriber Vestergaard for at klargøre talepapirets indhold og dermed Aukens manglende sans for retssikkerheden, tyder på en bevidsthed om, at hans forehavende er betænkeligt i en retsstat.

Svar:

Mine kommentarer til den nævnte artikel fremgår af vedlagte indlæg, der er sendt til Weekendavisen med henblik på offentliggørelse den 8. december 1995.

Da lektor Peter Pagh, Københavns Universitet, imidlertid har en artikel om samme emne i Weekendavisen den 8. december, jf. besvarelsen af spørgsmål 45, bliver vedlagte artikel ikke bragt i Weekendavisen. I stedet vil jeg kommentere både Leif Blædels og Peter Pagh's artikler i den udgave af Weekendavisen, der udkommer den 15. december 1995.

Mere forvirring om bekæmpelsesmidler af miljø- og energiminister Svend Auken (S)

Forkerte oplysninger bliver som bekendt ikke mindre forkerte af at blive gentaget. Men de kan – ikke mindst, når de forkerte oplysninger bringes til torvs i en af landets førende aviser – give anledning til ukonstruktiv forvirring i den offentlige debat.

Jeg ser mig derfor desværre nødsaget til igen at gribe til pennen for at imødegå Weekendavisens påstande om mit nye lovforslag vedrørende forbud mod miljø- og sundhedsskadelige bekæmpelsesmidler. Denne gang er det Weekendavisens Leif Blædel, der i sidste uges

Weekendavis tog over, hvor Frede Vestergaard slap for to uger siden.

Det er beklageligt, at Blædel ikke har sans for sagens rette proportion. Nemlig at skiftende regeringer og miljøministre op igennem 1980'erne og -90'erne har arbejdet med at få udfaset de farligste sprøjtemidler. Uden held, fordi det hver gang er lykkedes den agrokemiske industri at blokere for fremskridt.

Grundvandsundersøgelser bekræfter gang på gang nødvendigheden af at få fjernet de farligste sprøjtemidler hurtigst muligt. Den seneste rapport fra Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse om grundvandsovervågning for 1995, som blev offentliggjort samme dag som Blædels indlæg, viser, at der er fundet pesticider i ca. 10 pct. af de borer, der undersøges for 8 forskellige stoffer. Men det har samtidig vist sig i Sønderjyllands- og Vejle amter, at jo flere pesticider og nedbrydningsprodukter, der analyseres for, desto flere bliver der fundet.

Derfor forsøgte jeg i 1994 med Folketingets opbakning at sikre en mere hensigtsmæssig forbudsprocedure med fuld respekt for de retssikkerhedsmæssige forhold. Beklageligvis uden den ønskede effekt. Og derfor det nye lovforslag, som hverken den kemiske industri, landbruget eller de uafhængige eksperter har samme retssikkerhedsmæssige problemer med som Blædel.

Blædels hovedpointe er jo – ligesom Vestergaards – at jeg i et samråd i Folketingets miljø- og planlægningsudvalg skulle have givet udtryk for, at jeg ikke har respekt for retssikkerheden. Dette er – som jeg beskrev i sidste uges Weekendavis – ganske enkelt ikke sandt.

Lad mig derfor opfordre alle de af Weekendavisens læsere, der efter disse artikler måtte have lyst til at finde ud af »pro et contra« i denne sag til at rekvirere en kopi af mit talepapir i Miljø- og Energiministeriet. De vil herved ved selvsyn kunne overbevise sig om, at pointen i mit indlæg i Folketingsudvalget faktisk var, at jeg ønskede at fjerne enhver tvivl om, hvorvidt det er retligt muligt administrativt at begrænse eller fjerne bekæmpelsesmiddelproducenternes spørgeret (der ikke følger af den gældende lovtækst, men alene er omtalt i lovens forarbejder) og netop derfor agtede at fremsætte et lovforslag herom.

Både Vestergaards og Blædels artikler frem-